

TR/GL

Oslo, 5. november 1969.

Til skatteinspektørene

UTTALELSE OM MERVERDIAVGIFT NR. 3/69.

Det er tidligere sendt ut følgende stensiler med uttalelser om merverdiavgift som ikke er gitt nummer, men som skal nummereres slik:

6. oktober 1969, nr. 1/69
18. oktober 1969, nr. 2/69.

Merverdiavgiftsloven §2, nr. 4, jfr. §18, nr. 3.

1. Spørsmål om avgiftsplikt for andelsinnskudd i vannverk.

I skriv av 22. sept. 1969 har skattedirektøren uttalt:

"Det er reist spørsmål om et vannverk skal svare merverdiavgift av de andelsinnskudd som mottas fra abonnentene. Betaling av innskudd er en betingelse for at vann skal kunne leveres.

Det er opplyst underhånden at andelsinnskuddene kun betales en gang og at andelen lyder på kr. 500,-. Videre er det opplyst at ved siden av andelsinnskuddene betaler abonnentene et årlig vederlag til verket på kr. 150,-.

Etter lovens §2, nr. 4, jfr. §13, første ledd anses levering av vann fra vannverk mot vederlag som avgiftspliktig varesalg. Under forutsetning av at lovens betingelser for øvrig foreligger, vil det i henhold til ovenstående foreligge avgiftsplikt for den årlige avgift på kr. 150,- som verket mottar fra abonnentene. En antar imidlertid at det ikke pliktes avgift av de andelsinnskudd som innbetalles, idet andelsinnskuddene ikke kan betraktes som vederlag for avgiftspliktig omsetning."

I skriv av 7. oktober 1969 har Finansdepartementet sluttet seg til skattedirektørens uttalelse.

Merverdiavgiftsloven §10, fjerde ledd.

2. Hvem er avgiftspliktig i bygg- og anleggsvirksomhet.

I henhold til ovennevnte lovsted har Finansdepartementet den 27. oktober 1969 fastsatt følgende forskrift:

"Som avgiftspliktig i bygg- og anleggsvirksomhet etter §10, første ledd i lov om merverdiavgift av 19. juni 1969 anses den som mot vederlag overfør forskjellige eiere eller på forskjellige bygg og anlegg påtar seg bygge- eller anleggsarbeid, enten

- a) regelmessig, eller
- b) i kraft av særskilt ferdighet, eller

c) med bruk av betydelige driftsmidler."

Merverdiavgiftsloven §13.

3. Brensel av ved og torv, og i Nordland, Troms og Finnmark kull.
I skriv av 14. oktober 1969 har Finansdepartementet bl.a. uttalt:

"Spørsmålet om å frita omhandlede brensel ble tatt opp overfor Stortinget mens departementets lovforslag var under behandling i den forsterkede finanskomite. Finanskomiteen tok imidlertid ikke opp noe forslag om å fravike proposisjonen på dette punkt.

Departementet antar at merverdiavgiftsloven ikke gir hjemmel for å frita omsetning av kull i Nord-Norge for merverdiavgift."

4. Avgiftsplikt ved masseutsendelser.

Et firmas virksomhet består i masseutsendelse før kundene gjenn Postverket av aviser, tidsskrifter, medlemsblad for foreninger, salgs- og reklamebrev samt diverse trykksaker. I skriv av 16. oktober 1969 har skattedirektøren uttalt:

"Virksomhet som består i masseutsendelse gjennom Postverket av de nevnte artikler er avgiftspliktig etter merverdiavgiftslovens §13 nr. 6.

Etter lovens §18, annet ledd nr. 1. skal alle omkostninger ved oppfyllelse av avtalen, som går inn i vederlaget, eller som det kreves særskilt betaling for, tas med i avgiftsgrunnlaget for merverdiavgiften.

I omhandlede tilfelle vil således selskapet måtte regne portoen med i avgiftsgrunnlaget ved utfaktureringen til sine kunder."

5. Regionplanlegging av renovasjonssystem.

I skriv av 19. september 1969 til Finansdepartementet har skatt direktøren uttalt:

"Selskapet skal utføre et konsulentoppdrag vedrørende renovasjonsproblemer for Drammensregionen - ialt 10 kommuner, og er i den forbindelse interessert i spørsmålet om det blir merverdiavgift på konsulentoppdraget.

Etter bestemmelsen i avgiftslovens §13, annet ledd nr. 9 er arbeid av omhandlede art avgiftspliktig. En viser imidlertid til Ot.prp. nr. 17 side 54 øverst første spalte hvor det uttales som en forutsetning at avgiftsplikt ikke skal omfatte konsulentarbeid m.v. vedrørende distrikts- område- og byplanlegging. En antar at det omhandlede renovasjonsprosjekt bør anses som ledd i distrikts- eller områdeplanlegging, og at avgiftsplikt for konsulentarbeidet derfor i samsvar med forutsetningen heller ikke vil fremligge under merverdiavgiften."

I skriv av 9. oktober 1969 har Finansdepartementet sluttet seg til skattedirektørens uttalelse.

6. Bedriftskantiner.

I skriv av 7. oktober 1969 til en bedrift uttaler Finansdepartementet:

"Departementet antar at det ikke skal svares merverdiavgift av servering som skjer i bedriftens egen kantine.

Etter merverdiavgiftslovens §22, første ledd nr. 3, jfr. §1⁴, har bedriften ikke fradragssrett for inngående avgift på sine innkjøp av matvarer m.v. til kantinen."

7. Statens kantiner.

I skriv av 7. oktober 1969 uttaler Finansdepartementet:

"Etter merverdiavgiftslovens §13 nr. 10 skal det betales avgift av omsetning som gjelder servering i eller fra bl.a. bevertningssteder.

Finansdepartementet antar at Statens kantiner ikke kan anses som "bevertningssted" etter merverdiavgiftslovens §13 nr. 10. Av dette følger at den del av virksomheten som knytter seg til servering vil falle utenfor merverdiavgiftsloven.

Finansdepartementet antar videre at Statens kantiners "butikksal d.v.s. omsetning av varer som tobakk, sjokolade, tøalettartikler kortevarer m.v. er avgiftspliktig, og at institusjonen før denne del av sin virksomhet må registreres i avgiftsmåntallet."

8. Oppføring og utleie av fast eiendom.

I skriv av 21. oktober 1969 har skattedirektøren uttalt:

"Når registreringspliktig næringsdrivende for egen regning fører opp et bygg beregnet til lokaler før sin næringsvirksomhet, kan han trekke den inngående avgift fra bygget fra i den utgående avgift, men skal på den annen side svare investeringsavgift ved skaffelsen etter investeringslovens §3.

Annerledes stiller saken seg under følgende forhold:

1. Den næringsdrivende stifter et aksjeselskap og lar dette stå som byggherre. Selskapet leier så ut lokalene i det ferdige bygget til den næringsdrivende.
2. Den næringsdrivende opp bygget i sameie med andre næringsdrivende.
3. Sameierne, (jfr. eksempel 2), etablerer et kommandittselskap som står som byggherre og leier så ut lokalene til dem som står bak sameiet.

I alle tre tilfelle vil resultatet bli det samme. Både når det selskapet, sameiet og kommandittselskapet vil måtte svare full inngående avgift for bygget, og uten fradragssrett, idet ikke fast eiendom ikke omfattes av avgiftsplikten."

Merverdiavgiftsloven §16.

9. I skriv av 13. oktober 1969 uttaler Finansdepartementet:

"Finansdepartementet antar etter det opplyste at "Forbruker-rapporten" må anses som avgiftsfritt tidsskrift i medhold av merverdiavgiftslovens §16 nr. 7. For å få avgiften av tidligere ledts leveranser refundert må Forbrukerrådet registreres i avgiftsmannntallet og sende omsetningsoppgaver, jfr. merverdiavgiftslovens §24."

Merverdiavgiftsloven §15.

10. Forskrifter om innhold av salgsdokumenter m.v. av 1⁴. oktober 1969

I skriv av 30. oktober 1969 uttaler Finansdepartementet:

"Forskriftene om innhold av salgsdokumenter §3, jfr. §5 er slik å forstå at de enkelte poster i fakturaen skal oppgis eksklusive avgiften. Det forlanges ikke angitt hvorledes avgiften av det samlede vederlag fordeler seg på de enkelte poster i salgsdokumentet.

Finansdepartementet antar at det ikke er nødvendig å endre forskriftene for å klargjøre dette punkt."

11. Avgift på visse varer (særavgifter).

I skriv av 29. oktober 1969 til Avgiftsdirektoratet uttaler Finansdepartementet:

"Merverdiavgiften skal ikke tas med i grunnlaget ved beregning av avgift på visse varer.

Angående det tekniske system for beregningen av avgift på visse varer etter innføringen av merverdiavgift bemerkes:

Departementet har i brev av 14. oktober 1969 til direktøren for skattevesenet fastsatt forskrifter cm. innhold av salgsdokumenter m.v. ved erleggelse av merverdiavgift. Kopi av brevet ligger ve

Etter §3 i disse forskrifter vil ved erleggelse av merverdiavgift hovedregelen være at vedkommende salgsdokument (faktura) skal angi vederlaget uten avgift og selve avgiftsbeløpet.

Denne hovedregel har som konsekvens at avgiften på visse varer fortsatt blir å beregne på samme måte som hittil - på grunnlag av varens pris eksklusive avgiften.

Kosmetikkfabrikkenes Landsforening bes underrettet."

12. Lov om avgift på investeringer m.v., §3.

Overgangsregler.

I skriv av 9. oktober 1969 uttaler Finansdepartementet:

"I skattedirektørens brev av 15. september 1969 er reist spørsmål om det skal svares investeringsavgift når en registrert avgiftspliktig tar i bruk som driftsmidler i sin virksomhet lagervarer som er innkjøpt avgiftsfritt før 1. januar 1970.

Finansdepartementet antar at det skal svares investeringsavgift etter investeringsavgiftslovens §3, annet ledd, når en regi

næringsdrivende tar i bruk som driftsmiddel lager-varer som nevnt."

13. I skriv av 4. november 1969 uttaler Finansdepartementet:

"MERVERDIAVGIFTSLOVENS §§ 16 OG 17.

Fart mellom havner i Norge og på Svalbard anses i forhold til bestemmelsene i merverdiavgiftslovens §§ 16 og 17 som utenriks fart."

G. E. Thesen
underdirektør

Thor Refsland

